A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (nyolcadik tanács)

2017. július 13.*

„Előzetes döntéshozatal – Polgári ügyekben folytatott igazságügyi együttműködés – 44/2001/EK rendelet – Joghatóság biztosítási ügyekben – A balesetért felelős személy biztosítójával szembeni közvetlen keresetindítás jogát a károsult személy számára bizonyos feltételek mellett biztosító nemzeti jogszabály – A biztosító és a károkozó által kötött joghatósági megállapodás”

A C-368/16. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Højesteret (legfelsőbb bíróság, Dánia) a Bírósághoz 2016. július 6-án érkezett, 2016. június 20-i határozatával terjesztett elő

az **Assens Havn**

és

a **Navigators Management (UK) Limited**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (nyolcadik tanács),

tagjai: M. Vilaras tanácselnök, M. Safjan (előadó) és D. Šváby bírák,

főtanácsnok: Y. Bot,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

— a Navigators Management (UK) Limited képviseletében H. Nissen advokat,

— a belga kormány képviseletében L. Van den Broeck és J. Van Holm, meghatalmazotti minőségben,

— a spanyol kormány képviseletében A. Rubio González és A. Gavela Llopis, meghatalmazotti minőségben,

— az Európai Bizottság képviseletében M. Heller és L. Grønfeldt, meghatalmazotti minőségben,

* Az eljárás nyelve: dán.

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló, 2000. december 22-i 44/2001/EK tanácsi rendelet (HL 2001. L 12., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 19. fejezet, 5. kötet, 42. o.; helyesbítések: HL 2006. L 242., 6. o.; HL 2011. L 124., 47. o.) 13. cikke 5. pontjának és 14. cikke 2. pontja a) alpontjának értelmezésére vonatkozik.

2 Ezt a kérelmet az Assens Havn (assensi kikötő, Dánia) és a Navigators Management (UK) Limited (a továbbiakban: Navigators Management), biztosítási társaság között az assensi rakpart létesítményeiben a Navigators Managementnél biztosított vontatóhajó által okozott kár megtérítése tárgyában folyamatban lévő eljárásban terjesztették elő.

Jogi háttér

Az uniós jog

A 44/2001 rendelet

3 A 44/2001 rendelet (11) és (13) preambulumbekezdésének szövege a következő:

„(11)

A joghatósági szabályoknak nagymértékben kiszámíthatóknak kell lenniük, és azt az elvet kell követniük, hogy a joghatóságot általában az alperes lakóhelye alapozza meg, és a joghatóságnak ezen az alapon mindenkor megállapíthatónak kell lennie, kivéve egyes pontosan meghatározott eseteket, amelyekben a per tárgya vagy a felek szerződéses szabadsága eltérő joghatósági okot kíván meg […]

[…]

(13) A biztosítási, fogyasztói és munkaszerződésekkel kapcsolatban a gyengébb felet az érdekeinek megfelelő, az általános szabályoknál kedvezőbb joghatósági szabályokkal kell védelemben részesíteni.”

4 A II. fejezet „Joghatóság biztosítási ügyekben” című 3. szakaszában szereplő 8–14. cikke tartalmazza a biztosítási ügyekre vonatkozó joghatósági szabályokat.

5 Ugyanezen rendelet 8. cikkének megfelelően:

„Biztosítási ügyekben a joghatóságot e szakasz határozza meg a 4. cikk és az 5. cikk 5. pontjának sérelme nélkül.”

6 A 44/2001 rendelet 9. cikkének (1) bekezdése szerint:

„Valamely tagállamban székhellyel rendelkező biztosító perelhető:

a) annak a tagállamnak a bíróságai előtt, ahol a székhelye található; vagy

b) más tagállamban a biztosítási kötvény jogosultja, a biztosított vagy a kedvezményezett által indított perek esetén, a felperes lakóhelyének bírósága előtt […]

[…]”

7 E rendelet 10. cikke értelmében:

„Felelősség- vagy ingatlanbiztosítás tekintetében a biztosító perelhető továbbá a káresemény bekövetkeztének helye bíróságai előtt is. Ugyanez alkalmazandó, amennyiben az ingó és ingatlantulajdonra azonos biztosítási szerződést kötöttek, és mindkettőt azonos káresemény érint.”

8 Az említett rendelet 11. cikkének (2) bekezdése szerint:

„A 8., 9. és 10. cikket kell alkalmazni a károsult által a biztosító ellen közvetlenül indított keresetre, amennyiben az ilyen közvetlen keresetindítás megengedett.”

9 Ugyanezen rendelet 13. cikke az alábbiak szerint rendelkezik:

„E szakasz rendelkezéseitől kizárólag olyan megállapodással lehet eltérni, amely:

[…]

2. lehetővé teszi a biztosítási kötvény jogosultja, a biztosított vagy a kedvezményezett számára az e szakaszban megjelölttől eltérő bíróságok előtti perindítást; vagy

3. a szerződés megkötésének időpontjában azonos tagállamban lakóhellyel, székhellyel vagy szokásos tartózkodási hellyel rendelkező biztosítási kötvény jogosultja és biztosító között jött létre, és amely a káresemény külföldön történő bekövetkezése esetén is az említett állam bíróságainak joghatóságát köti ki, amennyiben az ilyen megállapodás az említett állam jogával nem ellentétes; vagy

[…]

5. biztosítási szerződéssel kapcsolatos, amennyiben az a 14. cikkben említett egy vagy több kockázatra vonatkozik.”

10 A 44/2001 rendelet 14. cikke szerint:

„A 13. cikk 5. pontjában említett kockázatok a következők:

1. valamennyi kár, amely:
   a) tengerjáró hajóban, part menti vagy nyílt tengeri létesítményben vagy légi járműben, kereskedelmi célú használatukkal kapcsolatos veszélyből származik;

[…]

2. bármely felelősség, az utasok testi sérülésének, valamint poggyászuk elvesztésének és kárának kivételével, amely:
   a) az 1. pont a) alpontjában említett hajó, létesítmény vagy légi jármű használatából vagy üzemeltetéséből származik, amennyiben az utóbbi tekintetében annak a tagállamnak a joga, amelynek területén a légi járművet lajstromozták, nem tiltja az ilyen kockázatok biztosítását érintő joghatósági megállapodást;

[…]”

11 E rendelet II. fejezetének a „Megállapodás joghatóságról” című 7. szakaszában található 23. cikke az (1)–(5) bekezdésében az alábbiak szerint rendelkezik:

„(1) Ha a felek, akik közül egy vagy több valamely tagállamban lakóhellyel rendelkezik, egy bizonyos jogviszonnyal kapcsolatban felmerült vagy a jövőben felmerülő jogviták eldöntésére valamely tagállam bíróságának vagy bíróságainak joghatóságát kötik ki, a megállapodás szerinti bíróság vagy bíróságok rendelkeznek joghatósággal. Az ilyen joghatóság a felek eltérő megállapodásának hiányában kizárólagos. Az ilyen joghatóságot kikötő megállapodást meg lehet kötni

a) írásban vagy szóban, amelyet írásban megerősítettek; vagy

b) a felek között korábban kialakított gyakorlatnak megfelelő formában; vagy

c) a nemzetközi kereskedelemben annak a szokásos gyakorlatnak megfelelő formában, amelyet a felek ismernek, vagy ismerniük kell, és amelyet az érintett kereskedelmi ágazatban tevékenykedő, ugyanilyen típusú szerződéseket kötő szerződő felek az ilyen típusú kereskedelemben széles körben ismernek, és rendszeresen betartanak.

[…]

(5) A joghatóságot kikötő megállapodás vagy a célvagyon (»trust«) létesítő okiratának rendelkezései érvénytelenek, amennyiben ellentétesek a 13., 17. vagy 21. cikk rendelkezéseivel, illetve amennyiben azok a bíróságok, amelyeknek a joghatóságát ki kívánták zárni, a 22. cikk alapján kizárólagos joghatósággal rendelkeznek.”

12 A 44/2001 rendeletet hatályon kívül helyezte a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló, 2012. december 12-i 1215/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2012. L 351., 1. o.) 80. cikke. Márpedig a 81. cikkének második bekezdése értelmében, az utóbbi rendelet csak 2015. január 10-től alkalmazandó.

Az EK–Dánia-megállapodás

13 Az Európai Közösség és a Dán Királyság között a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló, Brüsszelben 2005. október 19-én aláírt, az Közösség nevében a 2006. április 27-i 2006/325/EK tanácsi határozattal (HL 2006. L 120., 22. o.) jóváhagyott megállapodás (HL 2005. L 299., 62. o., a továbbiakban: EK–Dánia-megállapodás) célja a 44/2001 rendelet rendelkezéseinek és végrehajtási intézkedéseinek az Európai Unió és a Dán Királyság közötti kapcsolatokban való alkalmazása. Ez a megállapodás, a 12. cikkének (2) bekezdése értelmében 2007. július 1-jén lépett hatályba (HL 2007. L 94., 70. o.).

14 Az EK–Dánia-megállapodás preambuluma a következőképpen hangzik:

„[…]

Figyelembe véve, hogy az [Európai Unió] Bíróságának ugyanilyen feltételekkel kell hatáskörrel bírnia arra, hogy döntést hozzon e megállapodás érvényességére és értelmezésére vonatkozóan valamely dán bíróság által előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekben, továbbá hogy a dán bíróságoknak ennélfogva ugyanolyan feltételekkel kell előzetes döntéshozatalt kérnie a [44/2001] rendelet és végrehajtási intézkedései értelmezése tekintetében, mint a többi tagállam bíróságainak,

[…]”

15 Az EK–Dánia-megállapodás „Polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóság, valamint a határozatok elismerése és végrehajtása” című 2. cikkének (1) bekezdése kimondja:

„A [44/2001] rendeletben – mely rendeletet e megállapodáshoz csatolták és annak részét képezi – foglalt rendelkezések a rendelet 74. cikke (2) bekezdése alapján elfogadott és – az e megállapodás hatálybalépését követően elfogadott végrehajtási intézkedések tekintetében – e megállapodás 4. cikkének megfelelően a [Dán Királyság] által végrehajtott végrehajtási intézkedéseivel együtt, továbbá a rendelet 74. cikkének (1) bekezdése alapján elfogadott intézkedések a nemzetközi jog szabályai szerint nyernek alkalmazást [az Unió] és [a Dán Királyság] közötti kapcsolatokban.”

16 Az EK–Dánia-megállapodás „Az [Európai Unió] Bíróságának a megállapodás értelmezésére vonatkozó hatásköre” című 6. cikkének (1) bekezdése szerint:

„Amennyiben egy dán bíróság előtt folyamatban lévő ügyben e megállapodás érvényességére vagy értelmezésére vonatkozó kérdés merül fel, e bíróságnak az Európai [Unió] Bíróságához kell fordulnia döntésért, amennyiben ugyanilyen körülmények esetén az Európai Unió valamely más tagállama bíróságának is így kellene eljárnia a [44/2001] rendelet és az e megállapodás 2. cikke (1) bekezdésében említett végrehajtási intézkedések tekintetében.”

A dán jog

17 A forsikringsaftaleloven (a biztosítási szerződésekről szóló törvény) 95. §-a az alábbiak szerint rendelkezik:

„(1) Ha a biztosított félnek a károsult kártalanítására vonatkozó kötelezettségét megállapították, és a kártérítés összegét meghatározták, a biztosított félnek a társasággal szemben fennálló jogai átszállnak a károsultra, amennyiben a kárának megtérítésére nem került sor.

(2) A károsultra akkor is átszállnak a biztosított félnek a társasággal szemben fennálló jogai, ha a károsult kártérítési igényét a biztosított féllel szembeni felszámolási eljárás, csődeljárás, hitelezőkkel történt egyezségkötése vagy tartozásának átütemezése érinti. Amennyiben a károsult kárának megtérítésére nem került sor, a teljes kártérítési igényét érvényesítheti a társasággal szemben. Az első mondatban meghatározott esetekben a társaság észszerű határidőn belül tájékoztatja a biztosított felet, hogy kártérítési igényt nyújtottak be hozzá.”

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

18 2007 őszén a Skåne Entreprenad Service AB (a továbbiakban: Skåne Entreprenad), svéd jog szerinti társaság, cukorrépát szállított egy Nykøbing Falsterben (Dánia) található gyárba. A szállítás Assensből Nakskovig (Dánia) tartó szakaszára hajóval került sor. Ehhez az úthoz a Skåne Entreprenad több vontatóhajót és uszályt bérelt, egyebek mellett a Sea Endeavour I vontatóhajót, és e célból felelősségbiztosítást kötött a Navigators Managementtel.

19 A biztosítási szerződés többek között a következő kikötést tartalmazta:

„Az alkalmazandó jog és a joghatósággal rendelkező bíróságok A jelen biztosításra Anglia és Wales joga irányadó és azt Anglia és Wales jogával összhangban kell értelmezni, és mindkét fél aláveti magát Anglia és Wales bíróságai kizárólagos joghatóságának.”

20 Ezenkívül a Navigators Management biztosítási feltételei között a következő kikötés is szerepel:

„7) Alkalmazandó jog, jogvita esetén követendő eljárás és a jogviták rendezése A jelen biztosításra az angol jog az irányadó, és azt e joggal összhangban kell értelmezni. Vonatkozik rá többek között az adott esetben módosított 1906. évi tengeri biztosítási törvény, amelynek rendelkezéseit a biztosítás részének kell tekinteni. A jelen biztosítás, ideértve az az alapján vagy azzal összefüggésben felmerülő jogvitákat is, szintén a londoni [High Court of Justice (England & Wales)] [Egyesült Királyság] kizárólagos joghatósága alá tartozik.”

21 2007. november 24-én a Sea Endeavour I vonatóhajónak az assensi kikötőnél történő elhaladásakor kár keletkezett a rakpart létesítményeiben. Az alapeljárásban részt vevő felek nem értenek egyet abban azokban a kérdésekben, hogy ezek a károk hogyan keletkeztek, és azokért kinek kell a felelősséget viselnie.

22 Mivel időközben a Skåne Entreprenaddal szemben fizetésképtelenségi eljárás indult, az Assens Havn a Navigators Managementtel, a kár állítólagos okozójának felelősségbiztosítójával szemben, a Sø- og Handelsretten (tengerészeti és kereskedelmi bíróság, Dánia) előtt közvetlen keresetet indított, amelyben azt kérte, hogy az említett károk megtérítéseként a Navigators Management fizessen meg részére 1 310 536 dán korona (DKK) (hozzávetőleg 176 270 euró) összeget.

23 Ez a bíróság, miután a joghatóság kérdését külön eljárás keretében megvizsgálta, a 2014. december 22-i ítélettel a dán bíróságok joghatóságának hiánya miatt elutasította a keresetet azzal az indokkal, hogy a biztosítási szerződés felei által kötött joghatósági megállapodás érvényesíthető a károsulttal szemben. Ez az ítélet képezi a tárgyát az Assens Havn által benyújtott fellebbezés alapján a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárásnak.

24 A kérdést előterjesztő bíróság szerint az a fő kérdés, hogy a biztosítási szerződésekről szóló törvény 95. §-ának (2) bekezdése értelmében a károkozó biztosítótársaságával szembeni közvetlen eljárásra jogosult Assens Havnra a 44/2001 rendelet 14. cikke (2) bekezdésének a) pontjával együttesen értelmezett 13. cikkének 5. pontja szerint kötelező-e a Skåne Entreprenad és a Navigators Management által kötött biztosítási szerződésben található joghatósági megállapodás. Igenlő válasz esetén a Sø- og Handelsretten (tengerészeti és kereskedelmi bíróság) helyesen utasította el az Assens Havn által benyújtott keresetet.

25 A kérdést előterjesztő bíróság rámutat arra, hogy noha főszabály szerint a dán jog alapján valamely káresemény károsultja a károkozó biztosítójával szemben nem indíthat közvetlenül keresetet, a biztosítási szerződésekről szóló törvény 95. §-a az ilyen keresetet mégis lehetővé teszi például abban az esetben, ha a biztosítási kötvény jogosultja fizetésképtelenné válik, ahogyan az a jelen esetben is történt.

26 E körülmények között a Højesteret (legfelsőbb bíróság, Dánia) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdést terjeszti a Bíróság elé:

„A 44/2001 rendelet 14. cikke 2. pontjának a) alpontjával összefüggésben értelmezett 13. cikkének 5. pontját úgy kell-e értelmezni, hogy jogilag kötelezi a biztosító és a biztosítási kötvény jogosultja között a 14. cikke 2. pontjának a) alpontjával összefüggésben értelmezett 13. cikkének 5. pontja alapján érvényesen megkötött, joghatósági megállapodás azt a károsultat, aki a nemzeti jog alapján közvetlenül indíthat keresetet a kárt okozó félnek biztosítási fedezetet nyújtó vállalattal szemben?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésről

27 A kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra keresi a választ, hogy a 44/2001 rendelet 14. cikke 2. pontjának a) alpontjával összefüggésben értelmezett 13. cikkének 5. pontját úgy kell-e értelmezni, hogy arra a károsultra, aki az általa elszenvedett kár okozójának biztosítójával szemben közvetlen keresetindításra jogosult, kötelező lehet a biztosító és a károkozó közötti joghatósági megállapodás.

28 E kérdés megválaszolása érdekében utalni kell a 44/2001 rendelet II. fejezete 3. szakasza rendelkezéseinek rendszerére és a rendelkezések alapjául szolgáló célkitűzésekre.

29 Ebben a tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a 44/2001 rendelet II. fejezetének 3. szakasza a biztosítási ügyekben önálló joghatóság-elosztási rendszert létesít (lásd ebben az értelemben: 2005. május 12-i Société financière et industrielle du Peloux ítélet, C-112/03, EU:C:2005:280, 29. pont).

30 A munkavállalókkal és a fogyasztókkal kapcsolatos ügyekhez hasonlóan a biztosítási ügyekre vonatkozó igényeket az jellemzi, hogy felek között bizonyos egyenlőtlenség áll fenn (lásd ebben az értelemben: 2005. május 26-i GIE Réunion européenne és társai ítélet, C-77/04, EU:C:2005:327, 22. pont), és a 44/2001 rendelet II. fejezete 3. szakaszának 8. cikkében előírt szabályok ezen egyenlőtlenség korrigálására irányulnak azáltal, hogy a gyengébb felet az érdekeinek megfelelő, az általános szabályoknál kedvezőbb joghatósági szabályokkal részesítik védelemben (lásd ebben az értelemben: 2009. szeptember 17-i Vorarlberger Gebietskrankenkasse ítélet, C-347/08, EU:C:2009:561, 40. pont).

31 Így különösen, az említett rendelkezések megkönnyítik a biztosítással fedezett káresemény károsultjának helyzetét azáltal, hogy lehetővé teszik számára, hogy a szóban forgó biztosítót a káresemény bekövetkezte helyének bírósága előtt perelje, feltéve hogy a nemzeti jog rendelkezik ilyen közvetlen keresetről.

32 A jelen esetben, amint az a jelen ítélet 24. és 25. pontjából kitűnik, a kérdést előterjesztő bíróság – azaz az a bíróság, amelynek a saját nemzeti jogának értékelése a feladatát képezi – úgy véli, hogy az alapeljárásban alkalmazandó biztosítási szerződésekről szóló törvény 95. §-ának (2) bekezdése a károsult érdekében a 44/2001 rendelet 11. cikkének (2) bekezdése szerinti, a biztosító elleni közvetlen keresetindítás jogát vezeti be.

33 Ami a joghatósági megállapodásnak a káresemény károsultjával szembeni hivatkozhatóságát illeti nyilvánvaló, hogy a 44/2001 rendelet 14. cikke 2. pontjának a) alpontjával összefüggésben értelmezett 13. cikkének 5. pontja szerint egy ilyen megállapodásban – többek között a hajók használatából vagy üzemeltetéséből származó bármilyen felelősségre vonatkozó biztosítási szerződések esetén – az említett rendelet 3. szakaszának rendelkezéseitől el lehet térni.

34 Másrészt az nem vitatott, hogy 44/2001 rendelet 11. cikkének (2) bekezdése – amely a károsult által a biztosító ellen indított közvetlen kereset esetén alkalmazhatóvá teszi e rendelet 8., 9. és 10. cikkének rendelkezéseit – nem vonatkozik az említett rendelet 13. és 14. rendelkezéseire, és ebből következően a joghatósági megállapodásokra sem.

35 A 44/2001 rendelet II. fejezete 3. szakasza rendelkezéseinek rendszeréből tehát nem tűnik ki, hogy a károsulttal szemben hivatkozni lehetne a joghatósági megállapodásra.

36 Ebben a tekintetben a Bíróságnak már volt alkalma annak megállapítására, hogy biztosítási ügyekben a joghatósági megállapodásnak a gazdaságilag gyengébb személy védelme célkitűzésének szigorú keretei között kell maradnia (lásd ebben az értelemben: 2005. május 12-i Société financière et industrielle du Peloux ítélet, C-112/03, EU:C:2005:280, 31. pont).

37 Így a 44/2001 rendelet 13. cikke kimerítően felsorolja azokat az eseteket, amelyekben a felek eltérhetnek e rendelet II. fejezete 3. szakaszának szabályaitól.

38 Ezenfelül az említett rendelet 23. cikkének (5) bekezdése értelmében a joghatósági megállapodások érvénytelenek, amennyiben ellentétesek az említett 13. cikk rendelkezéseivel. E rendelkezésekből következően az említett rendelet olyan rendszert hoz létre, amelyben a biztosítási ügyekben a joghatósági szabályoktól való eltéréseket szigorúan kell értelmezni (lásd analógia útján: 2005. május 12-i Société financière et industrielle du Peloux ítélet, C-112/03, EU:C:2005:280, 31. pont).

39 Egyébiránt meg kell állapítani, hogy a 2005. május 12-i Société financière et industrielle du Peloux ítéletben (C-112/03, EU:C:2005:280) ismertetettek szerint valamely biztosítással fedezett káresemény harmadik személy károsultjának helyzete a joghatósági megállapodással kiegészített szerződéses viszonytól még azon kedvezményezett biztosított helyzeténél is távolabb áll, aki ehhez a joghatósági megállapodáshoz kifejezetten nem járult hozzá.

40 Meg kell tehát állapítani, hogy a biztosított és a biztosítási kötvény jogosultja által megkötött joghatósági megállapodásra nem lehet hivatkozni a biztosítással fedezett káresemény károsultjával szemben, aki a biztosító ellen közvetlenül kíván keresetet indítani annak a helynek a bírósága előtt, ahol a káresemény bekövetkezett, amint arra a jelen ítélet 31. pontja emlékeztetett, vagy az előtt a bíróság előtt, ahol a károsult lakóhellyel rendelkezik, amely lehetőséget a Bíróság a 2007. december 13-i FBTO Schadeverzekeringen ítéletében (C-463/06, EU:C:2007:792, 31. pont) ismert el.

41 A 44/2001 rendelet 13. cikkével összefüggésben értelmezett 14. cikkének rendelkezésein alapuló joghatóságra vonatkozó megállapodás kötelező hatályának a károsultakra történő kiterjesztése ugyanis veszélyeztetheti az e rendelet II. fejezete 3. szakasza által követett célkitűzést, azaz a gazdaságilag és a jogilag gyengébb fél védelmét (lásd ebben az értelemben: 2009. szeptember 17-i Vorarlberger Gebietskrankenkasse ítélet, C-347/08, EU:C:2009:561, 40. pont).

42 A fentiekre tekintettel a 44/2001 rendelet 14. cikke 2. pontjának a) alpontjával összefüggésben értelmezett 13. cikkének 5. pontját úgy kell értelmezni, hogy arra a károsultra, aki az általa elszenvedett kár okozójának biztosítójával szemben közvetlen keresetindításra jogosult, nem kötelező a biztosító és a károkozó közötti joghatósági megállapodás.

A költségekről

43 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (nyolcadik tanács) a következőképpen határozott:

A polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló, 2000. december 22-i 44/2001/EK tanácsi rendelet 14. cikke 2. pontjának a) alpontjával összefüggésben értelmezett 13. cikkének 5. pontját úgy kell értelmezni, hogy arra a károsultra, aki az általa elszenvedett kár okozójának biztosítójával szemben közvetlen keresetindításra jogosult, nem kötelező a biztosító és a károkozó közötti joghatósági megállapodás.

Aláírások